

Sygn. akt I ACz 1616/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Jan Surma
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **R. C., F. W.**

przeciwko: **1. Przedsiębiorstwu (...) S.A. w W.**

2. Przedsiębiorstwu Handlu (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia F. W. i pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 298/11

p o s t a n a w i a:

1. odrzucić zażalenie F. W.;

2. uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie w zakresie dotyczącym powództwa zgłoszonego przez F. W.. (k. 551)

Zażalenie na to postanowienie złożył powód F. W., który zaskarżył postanowienie w całości i zarzucił naruszenie art. 72 pkt 1-4 prawa o ochronie własności przemysłowej w zw. z art. 195, 199 i 201 k.c. przez przyjęcie, że umowa zawarta między stronami w dniu 23 maja 2000 r. o wspólności praw do projektu wynalazczego w stosunku do roszczenia będącego przedmiotem sporu, nie obowiązuje. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości. (k. 567-569)

Zażalenie na postanowienie wnieśli również pozwani, którzy zaskarżyli postanowienie w całości i zarzucili:

1. naruszenie art. 72 pkt 1-4 prawa o ochronie własności przemysłowej w zw. z art. 195, 199 i 201 k.c. przez przyjęcie, że umowa zawarta między stronami w dniu 23 maja 2000 r. o wspólności praw do projektu wynalazczego w stosunku do roszczenia będącego przedmiotem sporu, nie obowiązuje;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie, że umowa z dnia 23 maja 2000 r. o wspólności projektu wynalazczego nie regulowała kwestii legitymacji procesowej twórców, podczas gdy z § 4 umowy wynika, że w sprawach dotyczących czerpania pożytków z projektu wymaga udziału co najmniej 50% współwłasności, a co za tym idzie z żądaniem wynagrodzenia (w tym wytoczenie powództwa) może wystawić połowa współwłaścicieli;

3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie, że uprawnieni z patentu nie zawierali umowy regulujących wspólność patentu, gdy § 6 ust. 2 umowy z dnia 23 maja 2000 r. wynika, że uprawnieni z patentu sporządzili umowę w 5 egzemplarzach przewidując zgłoszenie tego projektu do Urzędu i Rzecznika Patentowego. (k. 560-563). Pozwani wnieśli o uchylenie postanowienia. (k. 560-563)

W odpowiedzi na oba zażalenia powód R. C. wniósł o ich oddalenie i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanych solidarnie i od powoda F. W. kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postanowienie zostało uchylone, choć z innych względów niż podniesione przez skarżących w zażaleniach.

Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w części dotyczącej powództwa zgłoszonego przez F. W., co implikuje wniosek, że F. W. stał się stroną postępowania wszczętego przez powoda R. C..

Takiego stanowiska nie można podzielić.

Zaskarżone postanowienie zostało wydane wobec twierdzeń F. W., że powód R. C. nie ma legitymacji do samodzielnego występowania w sprawie i oświadczenia F. W., że przystępuje do sprawy po stronie powodowej.

Osoba trzecia z własnej inicjatywy, wbrew woli powoda inicjującego proces i bez stosownego zawiadomienia Sądu, nie może stać się stroną procesu. Nie jest do tego wystarczające samo oświadczenie osoby trzeciej, że wstępuje do procesu jako jej strona.

Jeżeli okaże się, że nie występują w charakterze powodów wszystkie osoby, których łączny udział w sprawie jest konieczny (art. 195 k.p.c.) to do zmian podmiotowych po stronie powodowej może dojść tylko w trybie przewidzianym przez przepisy. W takich wypadkach przystąpienie do sprawy następuje na zawiadomienie Sądu w dwutygodniowym terminie od daty doręczenia zawiadomienia Sądu (art. 195, 196 k.p.c.) poprzedzonego wezwaniem powoda do wskazania osób nie biorących udziału w sprawie, których udział jest konieczny (art. 72 § 2 k.p.c.). Przy czym powód nie jest zobowiązany do określenia tych osób (por. wyrok SN z dnia 10 czerwca 1997 r., II CKN 326/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 183), a brak odpowiedzi może jedynie skutkować oddaleniem powództwa ze względu na brak legitymacji po stronie powodowej. Wezwanie Sądu jest zaś w takiej sytuacji konsekwencją oceny, że po stronie powodowej występuje łączna legitymacja procesowa i jest to brak, który podlega uzupełnieniu. Takiego stanowiska Sądu w rozstrzyganej sprawie nie można się doszukać, a kwestie właściwej legitymacji oceni Sąd wydając orzeczenie w sprawie.

Jak wynika z akt sprawy F. W. nie został zawiadomiony o tym, że może przystąpić do procesu w charakterze strony powodowej. Z wnioskiem o zawiadomienie F. W. w charakterze strony powodowej nie wystąpił także powód. W sprawie nie doszło więc do skutecznego przekształcenia podmiotowego po stronie powodowej. W konsekwencji stanowisko F. W. było obojętne dla sprawy. Nie zgłosił on w sprawie żadnego roszczenia i nie był uprawniony do cofnięcia powództwa, którego nie wytoczył w jakiegokolwiek części.

Nie zachodziły więc podstawy do wydania zaskarżonego postanowienia, i wobec wniesienia zażalenia przez pozwanych należało je uchylić, jest ono zresztą bezprzedmiotowe, skoro stanowi o umorzeniu postępowania w zakresie powództwa, którego nie ma.

Zażalenie F. W., jako pochodzące od osoby nie będącej stroną procesu należało odrzucić.

W konsekwencji, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

MR